

Εφετείο Αθηνών 932/1973,

Πηγή: ΝοΒ 21/73 σελ. 663

Περίληψη: Εργατικόν ατύχημα. - χρόνος παραγραφής των εκ τούτου αξιώσεων. - διακρίσεις.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος ο κ. Κ. ΚΑΡΒΕΛΑΣ

Εισηγητής ο κ. Ι. ΝΤΕΓΙΑΝΝΗΣ, εφέτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Ι. Δεβελέκος, Κ. Παπαηλίας

Επειδή κατά το άρθρ. 937 § 1 ΑΚ απαιτήσις εξ αδικοπραξίας παραγράφεται μετά 5ετίαν, αφ' ότου ο παθών έλαβε γνώσιν της τε ζημίας και του προς αποζημίωσιν υποχρέου. Εξ άλλου κατά το άρθρ. 17 του ν. 551/1914 πάσα εκ του παρόντος νόμου αξίωσις παραγράφεται μετά τριετίαν από του ατυχήματος, απέναντι όμως εργοδότη μη συμμορφωθέντος προς τας διατάξεις του άρθρ. 10 (παράλειψις βεβαιώσεως ατυχήματος ενώπιον του ειρηνοδίκου) χωρεί μόνον η κοινή παραγραφή. Εκ των διατάξεων τούτων σαφώς προκύπτει ότι χωρεί η κοινή παραγραφή (20ετής) απέναντι εργοδότη παραλείψαντος να βεβαιώση εμπροθέσμως ενώπιον του ειρηνοδίκου το επισυμβάν εργατικόν ατύχημα, οσάκις πρόκειται αγωγή στηριζομένη εις τας διατάξεις του ν. 551. Εάν όμως εισάγεται απαιτήσις περί χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω του ότι το εργατικόν ατύχημα συνιστά συγχρόνως αδικοπραξίαν εν τη εννοία του άρθρ. 914 Α.Κ. τότε η σχετική αξίωσις δεν στηρίζεται εις τας διατάξεις του ν. 551 αλλ' εις τας τοιαύτας περί αδικοπραξιών (άρθρ. 914 και 932 ΑΚ) και συνεπώς υπάγεται εις την υπό του άρθρ. 937 § 1 ΑΚ προβλεπομένην παραγραφήν.